

MIKROKASETA – NAJMANJŠA KASETA,
KAR SEM JIH KDAJ VIDEL

Nekateri deli te zgodbe
niso resnični.

Zjutraj sem šel na plažo.

Ker sem se pred tem najedel
lignjev, mi je bilo malo slabo.

Zato sem se ulegel,
saj nisem hotel takoj v vodo.

Tako sem ležal na plaži
in zaspal.

Čez čas sem na rami začutil roko,
ki me je božala.

Prijalo mi je.

Obrnil sem se in zagledal žensko.

Ta je odskočila in rekla: Oprostite,
mislila sem, da ste moj mož.

Nasmehnil sem se in ji odgovoril:
Nič hudega, v redu je.

Čez nekaj časa mi je rekla:
Če imaš čas za sprehod,

pojdi na vrh otoka, na smetišče.
Tam je neverjeten razgled.

Tam naj bi bil najlepši razgled
na vsem severnem Jadranu.

In tako sem prišel sem.

Mikrokaseta.
Sony.

Izdelana na Japonskem.

Če bi samo za trenutek
pogledal na levo,

bi naredil korak naprej

in je ne bi našel.

Prav tako je ne bi našel,
če danes ne bi bilo sončno.

Če bi bilo oblačno ali deževno,
bi oblekel toplejšo majico ali jakno
in se sprehodil po mestu.

Malo bi se razgledal,
šel v kakšen muzej ali cerkev.

Ampak ne,
danes je bil sončen dan.

Ravno danes zjutraj
sem na plaži začel brati Kanta.

V prvem delu <Kritike čistega uma>
je odlomek, kjer piše o prostoru.

Piše, da je prostor pogoj
za zavedanje zunanjih predmetov

in da si jih ne moremo niti
predstavljati neodvisno od prostora.

Torej ne morem vedeti,
kakšna je kaseta zares,

lahko si jo samo
predstavljam v prostoru.

V glavnem ...

<Dom je tam, kjer je srce.
Z ljubeznijo, Petra.>

<Washington, 1995.>

Morda je neka Petra leta 1995

v Washingtonu
posnela nekaj na to kaseto.

Verjetno je bila iz Hrvaške.
To ime je tu pogosto.

Petre so tudi na Češkem

in na Slovaškem.

Poznam tudi Petro iz Beograda.
V Jordaniji je kamnito mesto Petra.

Morda ne gre za osebo,
ampak za mesto Petra.

Imel sem kolega iz Brazilije.
Ime mu je bilo Washington.

Ne morem pa se spomniti
njegovega priimka.

Povedal mi je, da je to ime
v Severni in Južni Ameriki pogosto.

Morda je kak Brazilec, Čilenec,
Urugvajec ali Američan Washington

posnel nekaj na kaseto
v mestu Petra.

Ali pa je kakšna Nemka,
Finka ali Srbkinja Petra

posnela kaj v mestu Washington.

1995 pa morda ni letnica,
ampak PIN številka bančne kartice.

$1 + 9 + 9 + 5$ je 24.

Številka 24
je sestavljena iz števk 2 in 4.

In $2 + 4$ je 6.

Svetišče v Petri ima šest stebrov.

Tudi Bela hiša v Washingtonu
ima šest stebrov.

Kaj pa
<Home is where the heart is>?

Kaj je <heart>?

Kje je to srce?

Danes je sobota,
9. september.

Zunaj je strašno vroče,
nekaj čez 30 stopinj,

kar je zelo nenavadno za ta čas.

Danes greva z Nino v kino
gledat film <Dim>,

to imamo za domačo nalogo.

Jutri ob dveh gremo
na hrvaško mašo.

Tako torej ...

V šoli smo v torek jedli
piščančje medaljone,

v sredo hamburger,
v četrtek pa spet medaljone,

ampak puranje.
Dobro je bilo.

V petek pa smo dobili sendvič.
To je bilo še najboljše,

slasten je bil.

Kaj naj še povem?
Aha, imam CD predvajalnik.

Velik je. In oči mi je kupil
neke super kasete,

nihče ni še slišal za to.

In za darilo sem dobila cede
skupine <Zlatni dukati>, čudovito.

To je še v redu,
<Zlatne dukate> vsaj poznam,

a dobila sem tudi ...
Zdaj ti bom povedala.

Leonard Cohen, James Taylor,

Hootie and the Blowfish,
Bobby McFerrin ...

Mama, kadiš v moji sobi,
kar pomeni, da ...

O čem smo se danes učili
pri biologiji? O raku pljuč.

Razpravlja o tem, kakšno rižoto
bo skuhala in kaj bo z lignji,

a še vedno ni dojela,
da ne maram lignjev.

Bog blagoslovi Ameriko.

Namesto tega bomo jedli lazanjo.

Že varčujem za vrnitev domov
med velikonočnimi prazniki,

natančneje za pot v Šibenik.

Zbrala sem že 100 dolarjev.

Samo še 1400 jih manjka.

Jih bom že zbrala.

Ker je mama pridna,
je v kuhinji kaos.

Mama, bi kaj rekla glede tega?

Zložita posodo iz stroja
in dajta umazano noter.

To ni za javnost.

Mama, kako deluje mikrovalovka?
-Zapreš jo.

Oči bi rad povedal.

Čas kuhanja za tole
je pet minut in pol.

Nato se ustavi, trikrat zapiska ...

To bo posneto, nadloga mala.

Nato se vratca odprejo.
Petra, ne smej se, ampak se uči.

Potem to obrneš,
nastaviš čas kuhanja na številko 2,

kar je še dve minuti in pol.
-Zakaj pa številka 2?

Ker mikrovalovka ne peče.

Pametna je.
Samo zapiska in vse je nared.

Deklica Petra.

V Washingtonu.

Leta 1995.

Torej, njen oče zna uporabljati
mikrovalovno pečico.

Gledala je film <Dim>, tudi jaz
sem ga gledal. Njena mama kadi.

Petra ne ve, kdo je Leonard Cohen.
Jaz vem, a mi ni všeč,

torej sva na istem.

Rada je lazanje in sendviče,
ne mara pa lignjev.

Počitnikuje v Šibeniku, a po naglasu
bi rekel, da je iz Zagreba.

Petra iz Zagreba je pred 20 leti
v Washingtonu posnela kaseto.

20 let pozneje pa je odvrgla kaseto
na smetišče na Lošinju.

Morda jo je zavrgla po pomoti
in jo zdaj doma išče.

Lahko bi poklical policijo in rekel,
da iščem Petro iz Zagreba,

ki je bila leta 1995
v Washingtonu.

Morda pa bi mi lahko pomagal
tisti delavec, ki se mota okrog.

Mogoče je videl koga,
ki je prišel odvreč smeti,

in mi lahko pove, kdo je bil.

Zelo težko.

Težko.

Če je počitnikovala v Šibeniku,
lahko v kakšni restavraciji preverim,

ali je bila kdaj pri njih deklica
z zagrebškim naglasom,

ki je jokala, ker je hotela jesti
lazanjo, in ne lignjev.

In ki je pozneje bruhala
zaradi lignjev.

Lahko pa bi klical
po zagrebških osnovnih šolah.

Tam bi vedeli, ali je katera učenka
v 90. letih odšla v Ameriko.

Mislim, da je leta 1995
s starši živela v Washingtonu.

Počitnikuje v Šibeniku.

Iz Hrvaške je.
Petra.

Zapiši si to.

1995.

Mislim, da je iz Zagreba.

Ne razumem.
V Washingtonu.

In vem, da ne mara lignjev.
Petra.

V Washingtonu.
In ne pozna Leonarda Cohena.

Ali mi na podlagi teh podatkov

lahko pomagata
navezati stik z njo?

Jaz sem Zoki.

Če je na Hrvaškem nihče
ne bo mogel izslediti,

bi lahko poklical
ameriško veleposlaništvo in rekel:

Dober dan,
iščem osebo po imenu Petra.

Vem, da zna njen oče uporabljati
mikrovalovno pečico

in da je gledala film <Dim>.

Mi lahko poveste,
kdo je ona?

In nato mi odgovorijo.

Petra ima danes 35 let.

Visoka je, ima kratke lase
in zelene oči.

Videti je natanko tako kot ženska
na plaži, ki vas je zjutraj božala.

Prav taka je kot tista ženska.
Enaka.

Ni le lepa in nasmejana, z lepimi
zobmi in čudovitim nasmehom,

tudi pozorna je.
In duhovita.

In skrbna.

In ves čas se smeji.

Gleda okrog in se smeji.

Ne mislim,
da se ves čas smeji kot zmešana.

Smeji se z razlogom.

In zmerna je.

Rada kaj spije,
a se ne napije do nezavesti.

Ne kadi.

Ne bi me motilo, če bi,
vendar ne kadi.

Da mi ne usmradi stvari.

In potem bi se spoznala.

Začela bi se družiti,
zabavala bi se.

Lahko bi skupaj jedla lazanjo.

Celo jaz bi ji jo lahko spekel.

Nato bi se pohecal in jo vprašal,
ali je kdaj gledala film <Dim>.

Vprašal bi jo,
čeprav vem, da ga je gledala.

To bi bilo res lepo.

In potem bi mi rekla:

Zoki, vseč si mi.

Všeč si mi kot človek.

Všeč mi je, kako razmišljaš.

Tudi spolno me privlačiš,

a predvsem mi je všeč,
kako razmišljaš.